

דיבורים טובים

הנושא:
האחדות
שהצילה

שבועון הילדים של 'משמרת השלום'

מס' 65

פר' כי תשא
אזר פ"ה

אחדות שקימת לנצח

כשאין אחדות אין שמירה

השור הבכיר נכנס אל המלך בפעם המי-יודע-כמה, מזיע כלו. לבו פעם בתזקה, השוגאה הרתיחה את דמו. הפעם הוא יגיע אל הדבר האמתי, אל הגשמת חלום חניו! הוא נסה ככל וקלתו להסתיר את הרתחה שבבערה בתוכו, ולשמור על ארשת מותאימה לשיחה עם המלך.

"יש עם אחד..." - הוא התחיל לתאר למלך עם, עם שפשוט - מוטב שלא יהיה כאן... רחמנא לצלן - "מפזר ומפכרד!"

העם הזה מפזר, לא מאחד, לא מארגן... כך טען אותו שור, זהית אותו בטח כבר, נכון? הלא הוא המן הרשע.

לפני שהוא התחיל בכלל לפרט למלך אחשורוש על כך שעם ישראל אינו מקים את דתי המלך, דבר ראשון הוא ציין: "מפזר ומפכרד!"

למה זה היה כל כך חשוב בעיניו?

כי המן ידע. המן ידע את הסוד של עם ישראל. כל הכח של עם ישראל, כל הקיום של עם ישראל הוא על ידי דבקותם בהשם. והדבקות בהשם יכולה להתקיים רק כאשר הם דבקים זה בזה - רק כאשר הם מאחדים.

היום - כך חשב המן הרשע - אין לעם ישראל שמירה (חס וחלילה!) אין להם כח! הרי אין סכוי שהם דבקים בהשם, כאשר הם עד כדי כך לא באחדות. המן הרשע ראה שהיהודים מפכרדים מאחיהם ומידידיהם, ומיד הבין שזו יכולה להיות ההזדמנות שלו להשמיד את העם, שהשם ישמר.

נשמע מפחד?

זה באמת היה מפחיד מאד, כשגזרת המן החלה לאיים על חיי היהודים.

באמת היה נראה שאין, אין סכוי!

אבל...

כלם יצאו לחפושים ברחבי העיר: 'ראיתם אולי תרנגול לבן, עם נוצות זנב ארוכות במיוחד? אבד לנו! קראו הילדים לכל מי שפגשו.

ההפסד היה רב, וגם התמהוון - להיכן יכול היה שושו להעלים? וכיצד עקף לבדו את הגדר הגבוהה? עד מהרה גלה געציל את התשובה.

בשוק שבמרכז העיר, נצב סטפן והציע למכירה תרנגול צעיר. הוא היה אפר, ממש לא לבן. הזנב שלו היה קצוץ ואמלל. אבל - משהו בכל זאת היה נראה לגעציל מוכר. הוא התקרב עד שזזה ללא כל ספק: כן! זהו שושו המסכן.

סטפן פשוט גנב אותו! וכדי להסתיר את הגנבה הוא צבע את כלו באפר, וגם עשה לו 'תספורת' כזו... אוי, זה כל כך לא בסדר! זה ממש לא בסדר!

"הי, סטפן!" רץ געציל לכוונו. "גנב! זהו שושו שלי! אתה טפסת על הגדר ונגבת אותו!"

"זה שושו?! פתח סטפן עיניים עגלות. "מה פתאום? זה התרנגול שלי!" הוא אמר בלי בושה, על אף שגעציל דע היטב. שלסטפן השכן לא היה מעולם תרנגול משלו.

"זה שושו?!" תהו גם כמה מהיהודים שהתאספו סביב. "אבל התרנגול שאבד לכם הוא לבן, והזנב שלו גדול..."

געציל בטל את דבריהם בהנף יד. "אני מכיר את התרנגולים שלי, ואני אומר לכם בודאות: זה הוא! סטפן צבע אותו ושנה אותו. אבל זה הוא! ובכלל, ממתן יש לסטפן תרנגול? מי שמע מהחצר שלו קרקורים?"

סטפן התגונן: "חצפה! אתה סתם מעליל עלי! זכותי למכר תרנגול בשוק!"

המון אכן דע את הסוד של עם ישראל, אבל הוא לא דע את הסוד העמוק עוד יותר.

מה שרואים, ומה שבאמת

בשביל להבין את הסוד העמוק אספר לך על שושו, הלא הוא התרנגול של געציל.

לגעציל היו מספר תרנגולים נאמנים, שטילו דרך קבע בחצרו המגודרת. אכלו בתאבון את שאריות הלחם שלו, העירו אותו בבקר, וגם ספקו לו ולמשפחתו ביצים למאכל ולפרנסה. יום אחד הוא גלה ששושו, אחד התרנגולים הצעירים, איננו!

חידות בעיני מדות ושמירת הלשון

חידה במידה

חידה:

היא גורמת לאדם לרצות מה שאין במקום על הטוב שלו להתבונן היא גורמת לו ללשון הרע ולשנאה רק כי מביט על השני בכזו מדה רעה. איזו מדה?

האנשים עמדו סביב ולא ידעו עם מי הצדק, עד שבא חכם אחד ואמר: "הניחו את התרנגול על הארץ, ונראה למי הוא ירוץ".

כטפן המוכס, הניח את התרנגול על הארץ. תוך רגע פרח התרנגול בריצה קלה הישר אל געציל, וקרקר בשמחה פאשר געציל הרים אותו בגידיו הטובות.

כי באמת, מה שרואים בעיניים זה לא מה שקובע. מה שקובע זה מה שבאמת. מה שבתוך הלב.

אחדות שהתעוררה ברנע

גם כשהמון ראה שעם ישראל נראה במצב לא טוב, רחוקים מהשם ורחוקים זה מזה, היה שם עוד משהו שהוא לא יכל לראות - מה שנמצא אצלם עמוק עמוק בלב.

המון לא ידע, אבל הקדוש ברוך הוא ידע! שבתוך הלב היהודים באמת רוצים להיות דבקים בו, ואוהבים באמת את אחיהם וידידיהם. אלא שזה מסתר בכל מיני יצרים ונסיונות...

אז איך קרה הנס?

הנס התחיל בעקבות קריאה אחת של מרדכי ואסתר: "לך כנסו!" לכנס את כל היהודים, לאסוף את

כלם יחד, לקרב את הלבבות, שיתאחדו יחד בצום ובתפלה לבטול הגזרה.

הקריאה הזאת הוכיחה שכל הפרוד והמחלוקת היו רק חיצוניים, אבל בפנימיות הנפש היהודים ממש לא היו לא מפוזרים ולא מפרדים. כי הנה, בקריאה אחת, התאחדו כלם מיד! כאיש אחד בלב אחד.

האחדות והאהבה הייתה קימת בתוכם, כמו שהיא קימת לעולם בתוך כל אחד ואחד מאתנו. היה צריך רק לעורר אותה - וכך הגיעה דבקות, וכך הגיעה שמירה, וכך התחילה השינוע.

כך זה בכל דור. גם בזמן שנראה ליהודי שהוא מנתק, מרחק ומבדל, הרי בתוך הלב האהבה והדבקות להשם ולעם ישראל קיימים לנצח.

נמשיך לדבר בעז"ה בשבוע הבא...

בינתיים תחשב על מה שקראת!

שבת שלום ופורים שמח - משלם.

שו"ת משולם

הלכה לשלחן השבת

נתי אינו מדבר בכלל.
הוא רק קורץ.
אבל החברים בהחלט
מבינים את הנגאי שהוא
התכוון לרמז...
האם נתי עבר על אסור?

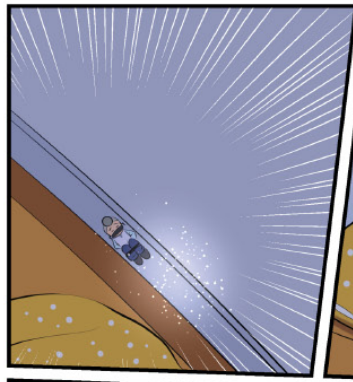
כשם
שאסור לומר דברי לשון
הרע, כך אסור גם לרמז
אותם בתנועות, קריצות
וכדומה.

סוזות במגרש החיים

קומיקס בהמשכים

תקציר: עקץ נצמד למשלים במקום אורי. בעקבות עלותו, משלים מגלה סודות מהאספה של המבגרים, וכל התכניות משתבשות. משלים מתחיל לחשוף שמישהו לא בסדר עם אורי. ספרא מגלה לו שאורי לא היה אתו בתקופה האחרונה.

כתיבה: ש. רוזנשטיין | איור: יוספי יוסף

המשך: יבוא בעז"ה

לקבלת העלון
להפצה בבית הכנסת
חינוג: 02-5379160 שלוחה 0

רוצים לשמע יותר על משלים וחבריו, ועל תילי היצר הרע המסכנים? **הפנוסו לקו חברים 072-337-2212 שְׁלוּחָה 34**